

บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

The Roles of Local Executives as perceived by the people in the development
of the local area in Pran Buri District, Prachuap khiri khan Province

ณัฐกรณ ฉิมพาลี

Natthakorn Chimpalee

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Master of Political Science, Stamford International University

E-mail: snoopy_nat11@hotmail.com

Received: February 12, 2019

Revised: August 9, 2019

Accepted: September 11, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งที่อายุ 18 ปีขึ้นไป มีภูมิลำเนาอยู่อาศัยในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 396 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า (1) บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมผู้บริหารมีบทบาทในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการพัฒนา เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านการเมือง – การบริหาร ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน (2) ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ภาวะผู้นำ ความฉลาดทางอารมณ์ การจัดการข้อมูล ความคิดสร้างสรรค์ และการสื่อสาร (3) ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ – ผลกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ภาวะผู้นำ การสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ การจัดการข้อมูล และ ความฉลาดทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

คำสำคัญ : บทบาท, ผู้บริหารท้องถิ่น, การพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to study (1) the roles of local administrators as perceived by people in the development of local areas in Pranburi district. (2) The factors affecting the role of local administrators as perceived by the people in the development of local area in Pranburi district. (3) Factors affecting the role of local administrators with causal relationships – effect on the role of local administrators as perceived by people in the development of local areas in Pranburi district Prachuap Khiri Khan Province The sample group used in the research were 396 of people with the right to vote at the age of 18 years old, with domicile in Pranburi district. Prachuap Khiri Khan Province. Descriptive Statistics were percentage, mean, S.D. Inferential Statistics was multiple regression analysis.

The results of the research could be conclude that; (1) The role of local administrators as perceived by people in the development of local areas in Pranburi district Prachuap Khiri Khan Province In overall, the role of administrators in development is at a moderate level. When considering each aspect, it was found that in overall, the role of administrators in development is at a moderate level. Sorted in the following order: ecotourism and health tourism With the highest mean Infrastructure Health and environment in politics – administration in education, religion and culture and economic, social and community (2) Factors affecting the role of local administrators as perceived by people in the development of local area in Pranburi district Prachuap Khiri Khan Province found that the overall practice was at a moderate level. When considering each aspect, it was found that There is a moderate level of practice. Arranged in the following order: leadership, emotional intelligence Information Management creativity And communication. (3) Factors affecting the role of local administrators There is a causal relationship with the role of local administrators as perceived by people in the development of local areas in Pranburi district. Prachuap Khiri Khan Province When considering each aspect, it was found that Factors affecting the role of local administrators, leadership, communication, creativity Data management and emotional intelligence There is a causal relationship with the role of local administrators as perceived by people in the development of local areas in Pranburi district. Prachuap Khiri Khan Province With statistical significance at the level of 0.000.

Keywords: Roles, Local administrators, Local area development

ความสำคัญและปัญหา

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 บัญญัติให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2560, น.11)

เนื่องจากการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและการดำเนินตามแผน ความเป็นอิสระนั้นไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้และยังต้องอยู่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบโดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่า แผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอนั้น ทั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาคมจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วยในการจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาสี่ปี ผู้นำและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอน และกำหนดเวลาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาของทั้งระดับจังหวัดและระดับอำเภอด้วย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2560, น.11)

จากความสำคัญของการกระจายอำนาจทางการบริหารการปกครองที่รัฐบาลกลางดำเนินการเป็นผลทำให้ภารกิจการบริหารราชการแผ่นดินหรือภารกิจการผลิตและส่งเสริมสินค้าและบริการสาธารณะตกมาอยู่กับบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และนับวันก็ยิ่งจะได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่สามารถปฏิเสธภารกิจที่สำคัญนี้ได้ เพราะตัวผู้บริหารเองก็ได้อาสาเข้ามาเป็นแกนนำในการจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับพลเมืองในพื้นที่นั้น ๆ (พิชญ์นิษฐา พรหมศิลป์, 2559, น.150)

ในส่วนของอำเภอปรางมุนี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นั้นประกอบด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 8 แห่ง ได้แก่ (1) เทศบาลตำบลปรางมุนี ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลปรางมุนี บางส่วนของตำบลเขาน้อย และบางส่วนของตำบลหนองตาแต่ม (2) เทศบาลตำบลปากน้ำปราง ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลปากน้ำปราง (3) เทศบาลตำบลเขาน้อย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเขาน้อย (นอกเขตเทศบาลตำบลปรางมุนี) (4) องค์การบริหารส่วนตำบลปรางมุนี ครอบคลุมพื้นที่ตำบลปรางมุนี (นอกเขตเทศบาลตำบลปรางมุนี) (5) องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลปากน้ำปราง (นอกเขตเทศบาลตำบลปากน้ำปราง) (6) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต่ม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองตาแต่ม (นอกเขตเทศบาลตำบลปรางมุนี) (7) องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวังก้งทั้งตำบล และ (8) องค์การบริหารส่วนตำบลเขาจ้าว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเขาจ้าวทั้งตำบล (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, ออนไลน์)

จะเห็นได้ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสำคัญเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่นจึงมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้ามามีบทบาททั้งทางตรงหรือทางอ้อม เป็นองค์กรที่เกิดขึ้น ตามนโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาลเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นระดับพื้นฐาน ได้มีอำนาจในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย เป็นการกระจายอำนาจการปกครอง

จากส่วนกลางไปให้ ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเองภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้ประชาชน ได้เรียนรู้และเข้าใจถึงวิธีการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องตระหนักและทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่น เป็นภาระอันหนักที่ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การปฏิบัติของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะสำเร็จจุล่งตามความมุ่งหวังเพียงใด ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่นของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ซึ่งถ้าสามารถทราบได้ว่าบทบาทและการมีส่วนร่วมในการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่นของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับใดก็จะเป็นประโยชน์ในการวางแผน การพัฒนา ส่งเสริมความรู้และความเข้าใจด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นที่สำคัญยิ่ง (ฐานันดร ปูนิล, 2556, น.66 – 67)

ปัญหาด้านการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่พบว่า มีปัญหาหาหาด้านการทำหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง เนื่องจาก ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารงาน ตลอดจนการติดต่อสื่อสารและประสานงานระหว่างพนักงานและประชาชนไม่ดีเท่าที่ควร (พระมหามานะ พุทธิวิริย, 2555, น.3)

ดังนั้น จากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้จึงควรมีการปรับปรุงศักยภาพเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารเพื่อให้การพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งทางด้านการวางแผนในการดำเนินงานของท้องถิ่น ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนและภาคประชาชน รวมถึงด้านการควบคุมการดำเนินงาน เพื่อให้การบริหารท้องถิ่นบรรลุผลมีความเจริญก้าวหน้าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของท้องถิ่น และประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

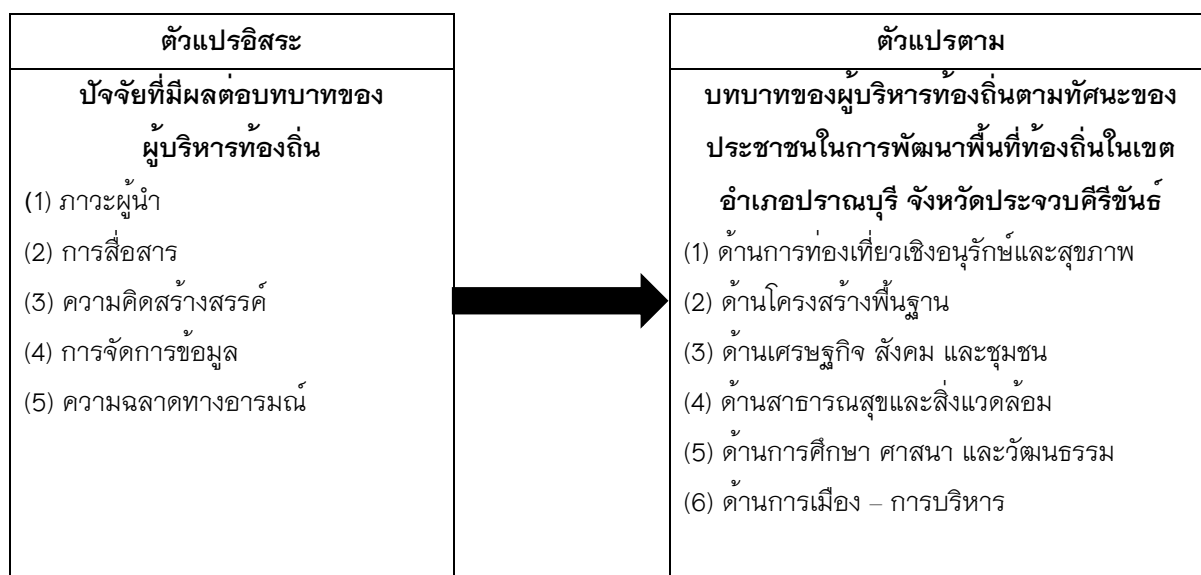
สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการข้อมูล
7. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์
8. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการพัฒนาท้องถิ่น

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า รวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์ในการสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย (1) ภาวะผู้นำ มาจากทฤษฎีของเรดดิน และ โคตซ์ (Reddin & Kotze, 1974, p.7-21) (2) การสื่อสาร มาจากทฤษฎีของ บีบ มอทเทต และโรช (Beebe, Mottet and Roach, 2004, p.12) (3) ความคิดสร้างสรรค์ มาจากทฤษฎีของ กิลฟอร์ด (Guilford, 1969, p.145 – 151) (4) การจัดการข้อมูลมาจากทฤษฎีของ เกิร์ส (Gerst, 2001) และ (5) ความฉลาดทางอารมณ์ มาจากทฤษฎีของโกลแมน (Goleman, 1998, p.317)

ตัวแปรตาม คือ บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย (1) ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ (2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (3) ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน (4) ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (5) ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (6) ด้านการเมือง – การบริหาร มาจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (2550)

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งที่อายุ 18 ปีขึ้นไป มีภูมิลำเนาอยู่อาศัยในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จาก 6 ตำบล จำนวน 41,699 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน (Taro Yamane, 1970 : 725) ได้กลุ่มตัวอย่าง 396 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling) และแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) โดยให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งที่อายุ 18 ปีขึ้นไป มีภูมิลำเนาอยู่อาศัยในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จาก 6 ตำบล

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัย เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย (1) ภาวะผู้นำ (2) การสื่อสาร (3) ความคิดสร้างสรรค์ (4) การจัดการข้อมูล และ (5) ความฉลาดทางอารมณ์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ

มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ค่าคะแนน 5	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
ค่าคะแนน 4	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
ค่าคะแนน 3	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
ค่าคะแนน 2	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
ค่าคะแนน 1	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์สำหรับการแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น โดยวิธีดี อู๋อัน (2548 : 81) ได้กำหนดแบ่งออกเป็น 5 ช่วง โดยคำนวณพิสัย (range) ดังนี้

$$\text{พิสัย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วง}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการแปลผลดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	การปฏิบัติมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	การปฏิบัติมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	การปฏิบัติปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	การปฏิบัติน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	การปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย (1) ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ (2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (3) ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน (4) ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (5) ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (6) ด้านการเมือง – การบริหาร มีจำนวน 30 ข้อ ซึ่งลักษณะแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามระดับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ค่าคะแนน 5	หมายถึง	ระดับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนามากที่สุด
ค่าคะแนน 4	หมายถึง	ระดับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนามาก
ค่าคะแนน 3	หมายถึง	ระดับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาปานกลาง
ค่าคะแนน 2	หมายถึง	ระดับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาน้อย
ค่าคะแนน 1	หมายถึง	ระดับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาน้อยที่สุด

เกณฑ์สำหรับการแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร โดยวิจิต อุ๋น (2548, น.81) ได้กำหนดแบ่งออกเป็น 5 ช่วง โดยคำนวณพิสัย (range) ดังนี้

$$\text{พิสัย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วง}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการแปลผลดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนามากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนามาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยทำการตรวจสอบแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง ตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา รวมถึงภาษา และสำนวนที่ใช้ในแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแล้วนำมาปรับปรุง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน โดยนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกัน คำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ (Index of item Objective Congruence : IOC) โดยใช้สูตร (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, น. 249)

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่าน

N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยวิธีคิดคะแนน คือ

+ 1 เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิระบุข้อคำถาม (ประเด็นการสัมภาษณ์) นั้น “ใช้ได้” คือ เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

0 เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิ “ปรับปรุง” ว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่

-1 เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิระบุข้อคำถามนั้น “ใช้ไม่ได้” คือไม่เหมาะสมและไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้ จากการคำนวณหาค่า IOC ครั้งนี้ ได้เท่ากับ 1.00

3. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try – Out) กับบุคคลที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับประชากรและไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย โดยกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้แบบสอบถามครั้งนี้เป็นประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งที่อายุ 18 ปีขึ้นไป มีภูมิลำเนาอยู่อาศัยในเขตอำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการคำนวณหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามในภาพรวมทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.935 ดังนี้

สูตรการคำนวณค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

α = ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อทั้งหมดในแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในแบบสอบถามทั้งฉบับ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาลงเลขรหัส (Code)

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณค่าทางสถิติและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบคำถามให้ตรงตามประเด็นที่ต้องการและวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและนำผลการวิเคราะห์มาสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและเขียนข้อเสนอแนะ

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลและเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยแบ่งสถิติออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นและบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติเชิงอนุมาน วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

3. ส่วนข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิด ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถาม แล้วจึงทำการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Technique)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พบว่า บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.62) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.71) ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.74) ด้านการเมือง – การบริหาร ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.66) ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.70) และด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.67)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 0.58) ความฉลาดทางอารมณ์ ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.60) การจัดการข้อมูล ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.66) ความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.61) และการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.63)

การทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของ ผู้บริหารท้องถิ่น	บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์				
	B	S.E.	สปส. Beta	t	Sig.
(ค่าคงที่)	0.869	0.159	–	5.462***	0.000
1. ภาวะผู้นำ	0.211	0.049	0.211	4.280***	0.000
2. การสื่อสาร	0.501	0.033	0.548	13.017***	0.000
3. ความคิดสร้างสรรค์	0.471	0.041	0.500	11.450***	0.000
4. การจัดการข้อมูล	0.434	0.038	0.439	11.427***	0.000
5. ความฉลาดทางอารมณ์	0.490	0.041	0.511	11.814***	0.000

หมายเหตุ * $P \leq 0.05$ $R^2 = 0.339$ ** $P \leq 0.01$ R^2 ปรับ = 0.337

*** $P \leq 0.001$ $F = 201.981$ ระดับนัยสำคัญ = 0.000

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพิจารณาจากการปรับมาตรฐานของตัวแปร (Standardized Variables) ร้อยละ 33.70 – 33.90 ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ และค่า สปส. Beta เรียงตามลำดับดังนี้ การสื่อสาร ($\beta_{\text{การสื่อสาร}} = 0.548$, Sig. = 0.000) ความฉลาดทางอารมณ์ ($\beta_{\text{ความฉลาดทางอารมณ์}} = 0.511$, Sig. = 0.000) ความคิดสร้างสรรค์ ($\beta_{\text{ความคิดสร้างสรรค์}} = 0.500$, Sig. = 0.000) การจัดการข้อมูล ($\beta_{\text{การจัดการข้อมูล}} = 0.439$, Sig. = 0.000) และภาวะผู้นำ ($\beta_{\text{ภาวะผู้นำ}} = 0.211$, Sig. = 0.000) กล่าวคือ บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่ การสื่อสาร ความฉลาดทางอารมณ์ ความคิดสร้างสรรค์ การจัดการข้อมูล และภาวะผู้นำ

จากตาราง 1 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y} &= b_0 + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 \\ &= 0.869 + 0.211 (\text{ภาวะผู้นำ}) + 0.501 (\text{การสื่อสาร}) + 0.471 (\text{ความคิดสร้างสรรค์}) + 0.434 (\text{การจัดการข้อมูล}) + 0.490 (\text{ความฉลาดทางอารมณ์})\end{aligned}$$

อภิปรายผลการวิจัย

บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากผลการวิจัยบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถแยกเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ดังนี้

1. ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ พบว่า มีบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพในพื้นที่ มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และมีความต่อเนื่อง มีมาตรการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวความคิดของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (2550) มีแนวคิดการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และหลักการ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มาตรการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว และ การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุตา โกคานิตย์ และ กีฬา หนูยศ (2560 ,น.71) วิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นาเสียว ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ เชิดฉิ่ง (2560 ,น.231) วิจัยเรื่อง การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก แสดงว่า มีการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพในพื้นที่ มีการส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์และรักษาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน และมีการให้ความรู้และฝึกอบรมด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวให้แก่ประชาชน

2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า มีบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีการส่งเสริมการสร้างถนนให้มีประสิทธิภาพเพียงพอ มีการแก้ไขปัญหากรณีเกิดน้ำท่วมฉับพลันในช่วงฤดูฝนได้เป็นอย่างดี มีการแจ้งเขตที่สาธารณะของท้องถิ่นที่แน่นอนให้ทราบ มีการติดตั้งไฟรัยทางสาธารณะอย่างทั่วถึง รวมถึงมีการปรับปรุงเครื่องขยายเสียงประจำหมู่บ้านให้ดีขึ้น เพื่อแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ให้ทราบ สอดคล้องกับแนวคิดของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (2550) มีแนวคิดการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และหลักการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนนในหมู่บ้าน เส้นทางสัญจรในเขต อบต. แนวเขตที่สาธารณะของหมู่บ้านที่แน่นอน ไฟรัยทางสาธารณะยังมีไม่ทั่วถึง และการปรับปรุงเครื่องขยายเสียงประจำหมู่บ้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุตา โกคานิตย์ และ กีฬา หนูยศ (2560 ,น.71) วิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นาเสียว ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ เชิดฉิ่ง (2560 ,น.231) วิจัยเรื่อง การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการเมือง-การบริหาร ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก แสดงว่า การสร้างถนนภายในหมู่บ้านที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึง มีการขยายเขตไฟฟ้าและไฟแสงสว่างสาธารณะอย่างทั่วถึง มีการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภคและบริโภคเพียงพอแก่การให้บริการ

ประชาชน มีการปรับปรุงเครื่องขยายเสียงประจำหมู่บ้านให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง และมีการปรับปรุงท่อระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมขัง

3. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่า มีบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จัดบุคลากรลงพื้นที่แจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอนามัย มีการบริการจัดการปัญหาขยะสิ่งปฏิกูล และพัฒนาการจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย รวมถึงมีการจัดการเรื่องปัญหาการใช้สารเคมีในการประมงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (2550) มีแนวคิดการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และหลักการ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประชาชนทั่วไปออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ บริโภคอาหารที่ถูกต้อง และพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ดี ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอนามัย การใช้สารเคมีในการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง ทำให้ดินและน้ำเสื่อมคุณภาพ ขยะสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมลภาวะเป็นพิษ และการจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุตา โภคานิตย์ และ กีฬา หนูยศ (2560, น. 71) วิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองคการ บริหารส่วนตำบลนาเลี้ยว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของ นายกองคการ บริหารส่วนตำบล นาเลี้ยว ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ เชิดฉิ่ง (2560, น. 231) วิจัยเรื่อง การบริหารยุทธศาสตร์ การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ ปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับ มาก แสดงว่า มีการป้องกันและระงับโรคให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับยาเสพติด มีการป้องกันและระงับโรค การควบคุมโรคภายในพื้นที่อย่างทั่วถึง มีการสนับสนุนกิจกรรมเพื่อการดูแลสุขภาพที่ดีของประชาชน มีการส่งเสริม ให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของการคัดแยกขยะ และมีการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านการเมือง – การบริหาร พบว่า มีบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนอยู่ในกฎระเบียบวินัยที่ต้งามทางสังคม ให้ความรู้ เกี่ยวกับการใช้กฎหมายในชีวิตประจำวัน เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมือง มีการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีระบบการจัดเก็บภาษีรายได้ของท้องถิ่นอย่างยุติธรรม สอดคล้องกับ แนวความคิดของ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (2550) มีแนวคิด การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และหลักการ ด้านการเมือง – การบริหาร ได้แก่ ระเบียบวินัย และไม่เคารพกฎหมาย ความร่วมมือจากประชาชนในทางการเมือง การจัดเก็บรายได้ การบริการประชาชน กิจกรรมขององค์การบริหารส่วน ตำบล และการใช้กฎหมายในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ เชิดฉิ่ง (2560, น.231) วิจัยเรื่อง การ บริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การ บริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการเมือง-การบริหาร มีการบริหาร ยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก แสดงว่า มีการส่งเสริมความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ระบบการจัดเก็บ ภาษีรายได้ของ อบต.มีความสะดวก รวดเร็ว สำหรับบริการประชาชน มีการตรวจสอบเครื่องมือการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพพร้อมใช้งาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และมีระบบ ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้ประชาชนได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์และทันต่อสถานการณ์

5. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า มีบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีการส่งเสริมการจัดโครงการปลูกจิตสำนึกเยาวชนให้มีความนิยมความดีงาม ทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียน และมีการไตร่ตรองเรื่องการเลือกรับวัฒนธรรม ต่างชาติในส่วนที่เป็นประโยชน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ร่วมกับประชาชนใน ชุมชนอย่างต่อเนื่อง และใช้หลักธรรมคำสั่งสอนในทางศาสนา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับ แนวความคิดของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (2550) มีแนวคิด การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และหลักการ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้แก่ การใช้หลักธรรมคำสั่ง สอนในทางศาสนา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ ของเยาวชน และประชาชน สอดคล้อง กับงานวิจัยของ เกตุสุตา โกคานิตย์ และ กีฬา หนูยศ (2560 ,น.71) วิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็น ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นาเสียว ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ เชิดฉิ่ง (2560 ,น.231) วิจัยเรื่อง การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก แสดงว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรมและจริยธรรม ให้แก่เด็กและเยาวชน มีการเสริมสร้างความรู้ในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นให้แก่เด็กและเยาวชน มีการส่งเสริม กิจกรรมการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นให้แก่เด็กและเยาวชน มีการส่งเสริมให้ประชาชนใช้หลักคำสอนทางศาสนาเป็น แนวทางในการดำเนินชีวิต และมีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

6. ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน พบว่า มีบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้ เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีการจัดบุคลากรลงพื้นที่ให้ความรู้ด้านการรวมกลุ่มทางการเกษตร จัดอบรมการแก้ปัญหา ปัญหาดินและน้ำเสื่อมคุณภาพ ส่งเสริมให้มีเทคโนโลยีในการผลิตพืชผลทางการเกษตรที่มีคุณภาพ ชี้แจงผลเสียของ การใช้สารเคมีทำให้มีสารตกค้างในผลผลิตเป็นปัญหาด้านการเกษตร รวมถึงจัดอบรมให้มีการทำบัญชีครัวเรือน ในระยะยาว สอดคล้องกับแนวความคิดของ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (2550) มีแนวความคิดการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และหลักการด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ได้แก่ ความรู้ของ เกษตรกร เงินทุนของเกษตรกร การรวมกลุ่มของเกษตรกร ต้นทุนการผลิต ราคา ผลผลิต เทคโนโลยีในการผลิต พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพ การรวมกลุ่มในการผลิต ความรู้ด้านบัญชี และความรู้ในการบริหารจัดการ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ เกตุสุตา โกคานิตย์ และ กีฬา หนูยศ (2560 ,น.71) วิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นาเสียว ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ เชิดฉิ่ง (2560 , น.231) วิจัยเรื่อง การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก แสดงว่า มีการส่งเสริมการเกษตรตามแนวพระราชดำริ มีการส่งเสริมให้ ประชาชนรวมกลุ่มประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างรายได้ มีการส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับโทษ

ของการใช้สารเคมีในการเกษตร มีการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อให้ประชาชนประกอบอาชีพสร้างรายได้ และมีการส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร

ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถแยกเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถทำให้สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจการงานเป็นทีม เกิดความพึงพอใจทั้งผู้ร่วมงานและผู้นำ มีการมุ่งที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ รู้จักใช้ศิลปะในการครองใจคนให้คนเชื่อฟังแล้วปฏิบัติตามโดยมีความขัดแย้งน้อยที่สุด เป็นผู้กำหนดเป้าหมายแล้วสั่งการภายหลังจากที่ได้ปรึกษาหารือกับผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนยอมรับผู้ใต้บังคับบัญชาให้ความคล่องตัวบางอย่างในการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ เรดดีน และ โคตซ์ (Reddin & Kotze, 1974 ,p.7-21) กล่าวถึง แบบพื้นฐานที่ก่อให้เกิดผู้นำที่มีประสิทธิภาพมาก 4 แบบ คือ (1) ผู้นำแบบทีม (Executives) ลักษณะของผู้นำแบบนี้จะส่งเสริมสนับสนุนผู้ร่วมงานหรือผู้ตาม ให้ใช้ความพยายามสูงสุดในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานที่วางไว้ ทำให้สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจการงานเป็นทีม เกิดความพึงพอใจทั้งผู้ร่วมงานและผู้นำ (2) ผู้นำแบบพัฒนา (Developer) ลักษณะผู้นำแบบนี้จะมองเห็นความสำคัญของศักยภาพบุคคล โดยมุ่งที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ ขณะเดียวกันก็สามารถพัฒนาหน่วยงานบรรยากาศการทำงานได้อย่างเหมาะสม (3) ผู้นำแบบควบคุมกฎเกณฑ์ (Bureaucrat) ลักษณะผู้นำแบบนี้สนใจทั้งคนและงาน แต่ทุกคนปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ โดยทุกคนมีความพึงพอใจซึ่งมีเป้าหมายร่วมกัน คือ ความสำเร็จ และ (4) ผู้นำแบบเผด็จการอย่างมีศิลปะ (Benevolent Autocratic) ลักษณะของผู้นำแบบนี้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงาน รู้จักใช้ศิลปะในการครองใจคนให้คนเชื่อฟังและปฏิบัติตามโดยมีความขัดแย้งน้อยที่สุด งานมีผลผลิตสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวานันดร ปูนิล (2556 ,น.69) วิจัยเรื่อง บทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาท/การแสดงออกของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท/การแสดงออกของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่าผู้นำ อบต./เทศบาลได้มีการนำแนวคิด/ความรู้/ข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาเผยแพร่ในชุมชน

2. ความฉลาดทางอารมณ์ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง มีการปรับตัวให้ยืดหยุ่นในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เปิดใจกว้างกับความคิดแนวทางและข้อมูลใหม่ ๆ ที่มาจากประชาชนภาคในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นเพื่อรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โกลแมน (Goleman,1998 ,p. 317) กล่าวถึง ความฉลาดทางอารมณ์ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ (1) การตระหนักรู้ตนเอง (Self-awareness) (2) การควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม (Handling Feeling Appropriately) (3) การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง (Motivating Relationship) (4) การเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Empathy) (5) ทักษะทางสังคม (Social Skill) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทิพร สำน้อย (2557 : 117) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือ

ตอนล่าง ปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถในการรับรู้และควบคุมในอารมณ์ของตนเองได้ รวมไปถึงเห็นใจและเข้าใจอารมณ์ของผู้อื่นได้อย่างสมเหตุสมผล และยังสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีให้เข้ากับสังคมและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

3. การจัดการข้อมูล พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่น มีความสามารถในการจัดระเบียบข้อมูล การแก้ไขข้อมูล และการจัดหาข้อมูลมาเพิ่มเติมในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นแล้วนำมาแจ้งต่อประชาชนในท้องถิ่นให้รับทราบ รวมถึงมีการจัดการข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น จัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น ตลอดจนมีการจัดการข้อมูลเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นได้อย่างสะดวก สอดคล้องกับแนวคิด เกิร์ส (Gerst, 2001) กล่าวว่า ในการจัดการข้อมูลมีแนวคิดที่ต้องทำความเข้าใจระบบดำเนินงาน 2 ระบบประกอบด้วย (1) รูปแบบ SIPOC (Supplier Input Process Outcomes Customers) ระบบดำเนินงานโดยทั่วไปประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ แต่ในการจัดการคุณภาพ ระบบดำเนินงานจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการและให้ความสำคัญกับผู้ส่งมอบ ดังนั้นนักวิชาการจึงได้พัฒนารูปแบบที่เรียกว่า SIPOC มาใช้ทำความเข้าใจระบบการดำเนินงานทั่วไป และ (2) กระบวนการของวงจร IPOS ประกอบด้วย 1) รับข้อมูล (Input) การรับข้อมูลทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล 2) ประมวลผล (Process) เป็นการแปลงข้อมูลเพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบ คือ การจัดหมวดหมู่ การเรียงลำดับ การคำนวณ การสรุปข้อมูลการสำเนาข้อมูล การสืบค้นข้อมูล และการปรับปรุงข้อมูล 3) แสดงผล (Output) เป็นผลการแสดงผลลัพธ์ที่ออกมาเป็นสารสนเทศสามารถได้หลายรูปแบบ ดังนี้ รายงานการบันทึกข้อมูล การสื่อสารข้อมูล 4) จัดเก็บข้อมูล (Storage) การเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ที่ศูนย์กลาง แบ่งกลุ่มจัดลำดับ ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูล เก็บรักษาข้อมูลโดยต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและเชื่อถือได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทิพร สำน้อย (2557, น.117) วิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านการจัดการข้อมูล อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า การจัดการข้อมูลเป็นกระบวนการในการจัดทำข้อมูลเพื่อนำผลมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสังเคราะห์ข้อมูล

4. ความคิดสร้างสรรค์ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีความสามารถในการชี้ให้เห็นถึงปัญหาและมีการคิดพิจารณาแจกแจงถึงสาเหตุของปัญหาของท้องถิ่นแล้วนำไปพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการใช้ความคิดคัดเลือกเพื่อหาทางเลือกต่าง ๆ เป็นขั้นพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น ตลอดจนยอมรับฟังประชาชนและระดมความคิดจากภาคประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเสนอความคิดในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิด กิลฟอร์ด (Guilford, 1969, p. 145 – 151) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ คือ (1) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็วและมีปริมาณที่มากในเวลาจำกัด (2) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภทและหลายวิธี (3) ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ลักษณะความคิดที่แปลกใหม่และแตกต่างไปจากความคิดธรรมดา เป็นความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมความคิดริเริ่มอาจเกิดจากการนำเอาความรู้เดิมมาดัดแปลงประยุกต์ให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ขึ้น และ (4) ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดหลักให้มีความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความคิดละเอียดลออเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสร้าง

ผลงานที่มีความแปลกใหม่ให้สำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทิพร สำน้อย (2557 ,น.117) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือตอนล่าง ปัจจัยความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นการคิดนอกกรอบ คิดสิ่งใหม่ๆซึ่งแตกต่างไปจากเดิม ทั้งนี้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลนั้น ๆ ด้วย แล้วนำมาเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมที่มีอยู่เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์มี 4 ลักษณะคือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ

5. การสื่อสาร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่น มีการวินิจฉัยสั่งการในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และถูกต้อง มีการสื่อสารที่ดีช่วยให้เกิดการประสานงานที่ดี มีการจัดระบบการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการสื่อสารที่ดีก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวคิดของ บีบ มอทเทต และโรช (Beebe, Mottet and Roach, 2004 ,p. 12) ได้นำเสนอแบบจำลองการสื่อสารซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ ดังนี้ (1) ผู้ส่ง เป็นจุดเริ่มต้นของข่าวสาร โดยปกติมักเป็นบุคคลหรือเครื่องมือต่าง ๆ (2) ผู้รับ คือ บุคคลที่จะถอดรหัสหรือแปลความเพื่อทำความเข้าใจกับข่าวสารที่ได้รับ (3) ข่าวสาร หมายถึง ข้อเขียน คำพูดหรือการแสดงที่ไม่ใช่การพูด ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารที่มีความหมายตรงตามที่คุณส่งกำหนด (4) ช่องทาง หมายถึง วิธีการที่ข่าวสารข้อมูลถูกส่งออกไปสู่ผู้รับสาร และ (5) สิ่งรบกวน หมายถึง สิ่งที่สอดแทรกเข้ามาระหว่างการสื่อสาร ซึ่งทำให้การสื่อสารเกิดอุปสรรค ลดความถูกต้องเกิดความคลาดเคลื่อนของข่าวสาร เช่น เสียงดังของรถ หรือการคิดเรื่องอื่นขณะฟังผู้อื่นพูด เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทิพร สำน้อย (2557 ,น.117) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือตอนล่าง ปัจจัยการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการในการติดต่อข่าวสารต่าง ๆ ผ่านพิธีการต่าง ๆ จากบุคคลหรือกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มบุคคลหนึ่ง ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมทั้งการพูดและการเขียน เพื่อที่จะสามารถสื่อสารวิสัยทัศน์ไปสู่บุคคลอื่นให้เกิดความเข้าใจและยอมรับ

ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถแยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ด้านภาวะผู้นำ มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการเมือง – การบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 และด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงและแก้ไขการพัฒนาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมชาย เทพแสง และ ทศนา แสงศักดิ์ (2553 ,น.19) วิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนบุคคลและ

ปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนของจังหวัดทางภาคเหนือตอนบน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนทางภาคเหนือตอนบนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. การสื่อสาร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ด้านภาวะผู้นำ มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านการเมือง – การบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 แสดงให้เห็นว่า การสื่อสาร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงและแก้ไขการพัฒนามาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นนทิพร สำน้อย (2557 : 117) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านปัจจัยการสื่อสาร กับระดับภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านการเมือง – การบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 แสดงให้เห็นว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงและแก้ไขการพัฒนามาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นนทิพร สำน้อย (2557, น. 117) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านปัจจัยความคิดสร้างสรรค์ กับระดับภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การจัดการข้อมูล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ด้านการจัดการข้อมูล มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านการเมือง – การบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 แสดงให้เห็นว่า การจัดการข้อมูล เป็นปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงและแก้ไขการพัฒนามาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นนทิพร สำน้อย (2557, น. 117) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านปัจจัยการจัดการข้อมูล กับระดับภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ความฉลาดทางอารมณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ด้านความฉลาดทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านการเมือง – การบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 แสดงให้เห็นว่า ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงและแก้ไขการพัฒนามาตรฐานของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นนทิพร สำน้อย (2557, น.117) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ กับระดับภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐควรจัดหลักสูตรฝึกอบรมบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำทักษะ ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมมาประยุกต์ในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยให้ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ประเมิน
3. ผู้บริหารท้องถิ่นควรจัดตั้งเวทีประชาคมเพื่อพบปะประชาชนในท้องถิ่น และชี้แจงการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้ประชาชนทราบเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง
4. ผู้บริหารท้องถิ่นควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

1. ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ควรมีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพในพื้นที่ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และมีความต่อเนื่อง มีมาตรการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ท้องถิ่น
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรมีการสร้างถนนให้มีเพียงพอ มีการแก้ไขปัญหากรณีเกิดน้ำท่วมฉับพลันในช่วงฤดูฝน มีการแจ้งเขตที่สาธารณะของท้องถิ่นที่แน่นอนให้ทราบ มีการติดตั้งไฟรัยทางสาธารณะอย่างทั่วถึง รวมถึงมีการปรับปรุงเครื่องขยายเสียงประจำหมู่บ้านให้ดีขึ้น เพื่อแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ให้ทราบ
3. ด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ควรมีการจัดบุคลากรลงพื้นที่ให้ความรู้ด้านการรวมกลุ่มทางการเกษตร จัดอบรมการแก้ปัญหาดินและน้ำเสื่อมคุณภาพ ส่งเสริมให้มีเทคโนโลยีในการผลิตพืชผลทางการเกษตรที่มีคุณภาพ ชี้แจงผลเสียของการใช้สารเคมีทำให้เกิดสารตกค้างในผลผลิตเป็นปัญหาด้านการเกษตร รวมถึงจัดอบรมให้มีการทำบัญชีครัวเรือนในระยะยาว

4. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จัดบุคลากรลงพื้นที่แจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพอนามัย มีการบริการจัดการปัญหาขยะสิ่งปฏิกูล และพัฒนาการจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย รวมถึงมีการจัดการเรื่องปัญหาการใช้สารเคมีในการประมงให้มีประสิทธิภาพ

5. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ควรมีการจัดโครงการปลูกจิตสำนึกเยาวชนให้มีความนิยมความดีงามทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียน และมีการไตร่ตรองเรื่องการเลือกรับวัฒนธรรมต่างชาติในส่วนที่เป็นประโยชน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาร่วมกับประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่อง และใช้หลักธรรมคำสั่งสอนในทางศาสนา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

6. ด้านการเมือง – การบริหาร ควรมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนอยู่ในกฎระเบียบวินัยที่ดีงามทางสังคม ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้กฎหมายในชีวิตประจำวัน เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมือง มีการบริหารจัดการด้านการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีระบบการจัดเก็บภาษีรายได้ของท้องถิ่นอย่างยุติธรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น ในพื้นที่ที่มีทรัพยากรใกล้เคียงกันกับอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เช่น อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หรืออำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นต้น แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาสังเคราะห์ เพื่อหาทางปรับปรุงและแก้ไขการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นให้ดีขึ้น

2. ควรศึกษาถึงสภาพปัญหาการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการลงพื้นที่สัมภาษณ์ประชาชนในท้องถิ่นในเรื่องการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อทำการศึกษารายละเอียดในเชิงคุณภาพร่วมกับเชิงปริมาณ

3. ควรวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในเรื่องการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการกำหนดรูปแบบการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นให้ตรงตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2560). *ยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560-2569*.

กรุงเทพฯ: กลุ่มงานยุทธศาสตร์และนโยบาย กองยุทธศาสตร์และแผนงาน.

เกศสุตา โภคานิตย์ และ กีฬา หนูยศ. (2560). บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเลี้ยว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 5(ฉบับพิเศษ). 66 – 76.

ฐานันดร ปูนิล. (2556). บทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง. *บทความวิจัย เสนอในการประชุมหาตใหญ่วิชาการ*, 4(240). 63 – 73

นนทิพร สาน้อย. (2557). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พระมหามานะ พุทธิวิริโย. (2555). *ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550. (2550). ราชกิจจานุเบกษาเล่ม 124 ตอนที่ 55 ก.

- พิชญ์นิษฐา พรณศิริ. (2553). บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์* มจร 3(2), 146 – 161.
- ไพโรจน์ เติตฉิ่ง. (2560). *การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนามาตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2561). *อำเภอบางละมุง*. สืบค้นเมื่อจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/อำเภอบางละมุง>.
- วิจิต คุ้ม. (2548). *การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร: พรินท์แอนด์ (ประเทศไทย).
- สมชาย เทพแสง และ ทศนา แสงศักดิ์. (2553). *ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนของจังหวัดทางภาคเหนือตอนบน* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Beebe, S.A., Mottet, T.P. and Roach, K. D. (2004). *Training & Development: Communicating for Success*, (2nd ed). Texas: Pearson.
- Gerst, I. (2001). *The Pennsylvania State University Office of Planning and Institutional Assessment*. Continuous Quality Improvement Workshop, January 1, 2006.
- Goleman,D. (1998). *Working with emotional intelligence*. New York: Bantan.
- Guilford, J.P. (1969). *The nature of human intelligence*. New York: Mcgraw Hill
- Reddin. William J. and Kotze, Stuart. (1974). *Effective situational diagnosis : A programmed learning text based on the 3 – D Theory*. New Brunswick: W. J. Reddin
- Yamane Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.